

XVII TAVALINE PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine 2Kn 4:42-44)

Lugemine teisest Kuningate raamatust:

Neil päevil tuli keegi mees Baal-Saalisast ning tõi jumalamees Eliisale uudseleiba – kakskümmend odraleiba ja kotitäie vastvalminud vilja. Aga Eliisa ütles oma sulasele: “Pane need rahva ette, et nemad süüa saaksid.” Aga tema küsis: “Kuidas peaks sellest jätkuma, et sada meest söönuks saaksid?” Ning Eliisa vastas: “Anna need rahvale, sest nõnda ütleb Issand: “Sellest saab neile küllalt ja jääb ülegi.”” Ning sulane viis leivad rahvale ja sündis nii, nagu Issand oli lasknud öelda. See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 145:8-9. 15-16. 17-18 R: 16)

R: Issand, sinu heldus toidab kõike, mis hingab.

Issand on armuline ja halastaja,

kannatlik ja suur heldusest.

Issand on hea kõigile

ja tema halastus on üle kõigi tema tegude.

R:

Kõikide silmad on ootavalt sinu peal

ja sa toidad neid õigel ajal.

Sina avad oma käe

ja sinu heldus toidab kõike, mis hingab.

R:

Issand on õige kõigil oma teedel

ja püha kõigis oma tegudes.

Issand on ligi kõigile, kes teda appi hüüavad,

kõigile, kes teda tões appi hüüavad.

R:

(Teine lugemine Ef 4:1-6)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast epeeslastele:

Vennad, mina, kes ma olen vang Issanda pärast, manitsen teid, et te käiksite väarikalt oma kutsumuses, millega teid on kutsutud. Olge leplikud ja tasased, kannatlikud armastuses ja sallivad üksteise vastu ning kandke hoolt vaimuühtsuse eest rahusidemete läbi. Sest nii nagu ihu on üks ja vaim on üks, nõnda olete teiegi saanud kutsumuse ühises lootuses. Üksainus on Issand, üks on usk, üks ristimine ja üks Jumal, kes on kõikide Isa kõige üle ja kõige läbi, ning kes on teie kõikide sees. See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Lk 7:16)

Halleluuja. Suur prohvet on tõusnud meie keskelt ja Jumal on külasthanud oma rahvast. Halleluuja.

(Evangeelium Jh 6:1-15)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Sel ajal tuli Jeesus Tibeeria poolt Galilea järve teisele kaldale. Ja palju rahvast käis tema järel, sest nad olid näinud tunnustähti, mida ta haigete juures tegi. Ning ta läks üles mäele ja istus seal ühes oma jüngritega. Aga Paasa – juutide püha – oli lähedal, ja kui Jeesus oma silmad üles tõstis ja nägi palju rahvast enda juurde tulevat, ütles ta Filippusele: “Kust me ostame leiba, et nad saaksid süüa?” Aga seda ütles Jeesus selleks, et teda proovile panna, sest ta teadis, mida ta tahtis teha. Filippus vastas talle: “Kahesaja teenari eest ei jätkuks leiba, et igauks neist saaks kasvõi väikese tüki.” Üks tema jüngritest, Andreas – Siimon Peetruse vend –, ütles talle: “Siin on üks poiss, kellel on viis odraleiba ja kaks kala, kuid mida saab sellest nii paljudele?” Jeesus aga kostis: “Pange inimesed maha istuma.” Ja selles paigas oli palju rohtu. Ja neid, kes istusid, oli arvult umbes viis tuhat meest. Siis võttis Jeesus leivad, tänas ja andis neile, kes maas istusid, samuti ka nendest kaladest, nii palju kui nad tahtsid. Ja kui nad söönuks said, ütles ta oma jüngritele: “Koguge ülejäänud leivapalad kokku, et midagi raisku ei läheks!” Ja nad kogusid nendelt, kes olid söönud, kaksteist korvitäit leivapalu, mis oli üle jäänud viiest odraleivast.

Kui rahvas nägi tunnustähte, mille Jeesus oli teinud, siis nad ütlesid: “Tema on tõesti see prohvet, kes pidi maailma tulema!” Aga Jeesus sai aru, et nad tahavad tulla ja teda vägisi kuningaks teha. Ning ta läks jälle eemale üles mäele ja oli seal üksinduses.

See on Issanda sõna

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kas Jumal on armuline, või on ta õiglane? Meile muidugi meeldiks, et Jumal oleks ainult armuline ja annaks kõik andeks... Väike nõrkinud hääleke meie hinges lisab aga, et kui Jumal oleks õiglane, siis ei tohiks igavene hukatus olla üldse võimalik... Sest inimese eluiga on ju liiga lühike ning mõlemas otsas nõder, inimese võime maailmast õigesti aru saada on liiga piiratud selleks, et üürikeste täisjõus elatud aastatega suudaks ta teenida ära lausa igavese, lõppematu hukatuse... Igavene hukatus oleks seega meie arvates selgelt ebaõiglane!

Nojah, aga me võime esitada sellesama küsimuse ka teisipidi: kuidas peaks keegi suutma olla nii püha, et sama lühikese elueaga teenida ära midagi nii määratult suurt nagu igavene õndsus?

Ei, Jumala ees ei saa me oma inimlikule õiglustundele viidata, sest tema võib küll olla armastav ja halastav isa, keda tuleb austada ja armastada – kuid samas on ta ka hirmuäratav viimne kohtumõistja, keda tuleb karta, sest inimliku jultumuse suhtes võib ta osutada ka üle ootuste halastamatuks. On mõistetav, miks mõtleb inimene ikka nii, et igavest hukatust ei tohi olla, aga igavene õndsus peab kindlasti olema. Olgu pealegi, aga kui on nii, siis on ka edasine lihtne: tuleb keskenduda heale ja vältida kurja.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, miks tegi Jeesus imesid – nii suuri kui väikeseid? Ennekõike sellepärast, et ta soovis tõestada oma kaasaegsetele, kust ta oli tulnud: sellesama Jumala juurest, kes tõi Iisraeli rahva välja Egiptuse vangipõlvest ja toitis neid kõrbes imelisel viisi taevamanna ja linnulihaga. Samamoodi pidi Jeesus nüüd näitama, et ta suudab toita suuri rahvahulki peaaegu eimillegi loodud toiduga, ja see on kirja pandud, et meiegi usuksime.

Mingis mõttes kõlab tänane evangeelium aga nagu matemaatika tekstülesanne koolitunnist. 5000 meest koos naiste ja lastega. Kujutlusvõime äratamiseks paneme tähele, et see rahvamass mahuks hädavaevu ära kõige suuremale jalgpalliväljakule – peaaegu 11000 ruutmeetrile. Materiaalse elemendina olid olemas viis odraleiba ja kaks kala. Kahjuks pole kummagi elemendi juures mainitud nende kaalu. Palju ei aita meid ka Filippuse märkus, et kahesaja teenari eestki ei saaks nii palju toitu kui sellele rahvahulgale vaja oleks.

Kuid keskendugem nüüd matemaatika vahenditele. Olemas olevate elementidega saavad tegeleda ainult liitmine ja lahutamine. Olemas olevaid asju saab üle lugeda, nad üksteisest eraldada kas üksikult või gruppina. Korrutamise ja jagamise on aga juba tegelemine asjadega, mida veel ei ole, sest korrutades ei loe me mitte elemente, vaid kordade arvu, et määrata kindlaks, kui palju elemente on meil puudu. Samamoodi tegeleb jagamine virtuaalsete elementidega, kuigi me kõnekeeles oleme harjunud ka juba olemas olevaid asju osadeks jagama.

Nagu ütlevad füüsikud, koosneb olemine informatsioonist ja energiast. Niisiis, kui algandmed olid kogutud ja arvestused tehtud, oli vaja vaid midagi 3D printeri sarnast, et trükkida energia informatsiooni alusel mateeriaks. Küllap olid lendavatel taldrikutel kohale lennanud Jeesuse rohelised sõbrakesed installeerinud juba aegsasti jüngrite korvipõhjadesse vastavad aparaadid, mille abil saadi ka lõpuks kokku kogutud toidujäänused muuta tagasi hajuvaks energiaks – see oli tingimata vajalik, et vältida keskkonnasaastet ja epideemiaid ning täita Ufomaade Liidu rohelisi regulatsioone ja norme. Igal juhul ma usun, et seesugune seletus peaks tänapäeva teadusulmest kantud inimesele väga hästi sobima.

Armsad õed ja vennad, teaduslikust maailmavaatest juhindudes võime nüüd siit edasi minna ja mõista, et meie keha kõige ülemises otsas asub samuti arvutuskeskus, kus olemas olevaid häid asju saab korrutada ja jagada ning halbu asju juba ette headest lahutada. Samuti asub natuke allpool mainitud arvutuskeskust üks avaus, mille kaudu sisestatav mateeria muudetakse energiaks, mis paneb tööle selle 3D printeri, mis omakorda juhib ühte keelt, kahte kätt ja kahte jalga.

Ja mis te arvate, kuidas hindab selle aparaadi looja nii arvutuskeskuse, keele kui jäsemete kaasabil teostatud tulemust? Kui meie ülemine riistvara hästi arvutada oskab, siis peaksime jõudma järeldusele, et otstarbekam oleks ikka kuulata Loojat. Muidu võib ta muuta meie teod ja meid endidki tagasi hajuvaks energiaks, nagu kõik need toidujäänused seal kõrbes, kus Jeesus toitis imelisel viisil 5000 meest koos nende peredega. Aamen.